

delig signatur. Det lyder jo til at være et meget konstruktivt forslag.

Det, der så er afgørende for vurderingen af det forslag, er, hvor lang tid der kommer til at gå, og der er det jo interessant at se, at en række af erhvervsorganisationerne har været ude med, at det allerede i dag er muligt at sidestille digital kommunikation med almindelig papirbaseret kommunikation. Jeg lagde bl.a. mærke til, at administrerende direktør i Dansk Handel & Service, Søren B. Henriksen, i dag i Erhvervs-Bladet er citeret for at skrive:

»Det er i dag via kryptering muligt at sidestille elektronisk kommunikation med papirbaseret ditto.«

Hvis det er tilfældet, og regeringen også deler det synspunkt, at vi er så langt, er der jo grund til at vælge en frameldingsmodel med det samme. Så er der jo ingen grund til, at vi laver en sådan kombinationsmodel. Men hvis vurderingen er en anden, synes jeg, at den model, som fru Sonja Mikkelsen har skitseret, er yderst fornuftig.

Så jeg ved ikke, om ministeren kan svare på, hvad der er regeringens opfattelse af, hvor langt den tekniske udvikling er på dette område?

Forskningsministeren (Jytte Hilden):

Jeg er ligesom hr. Løgstrup Madsen fra Venstre meget glad for de mange tilkendegivelser, der kommer, for verden er jo sådan, at vi ikke får flyttet den, medmindre der er et pres på. Jeg får selv lejlighed til om nogle uger at have en diskussion med netop Handel & Service, og der kunne de punkter jo glimrende indgå.

Det er fuldstændig rigtigt, at vi i dag kan sidestille digital og skriftlig kommunikation. Det kan vi naturligvis, men det, der er pointen i at skulle have et lovforslag om det, er, at det skal have retlig virkning. En eventuel tvist mellem to parter skal kunne afgøres af en domstol, og for at en domstol kan tage stilling til en sag, må der nødvendigvis foreligge en lovtekst, ud fra hvilken domstolen kan tolke, om den ene eller den anden har ret i den sag.

Der er jo ikke sagt noget i eftermiddag, som ikke kalder på, at vi kommer i gang, så enten vi piber eller synger – ikke vi – men enten nogen piber eller synger, så gør vi det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 66: Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v., lov om forsikringsvirksomhed og realkreditloven. (Afskaffelse af ministerudpegede bestyrelsesmedlemmer i pengeinstitutter, forsikringsselskaber og realkreditinstitutter).

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Fremsat 13/11 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Dette er den næsten årlige genfremsættelse af lovforslaget om afskaffelse af offentlige repræsentanter i pengeinstitutter, livsforsikringsselskaber og realkreditinstitutter, og der er ikke sket ændringer i regeringens holdning til, hvorvidt der skal være offentlige repræsentanter i de nævnte institutter.

Formålet med de offentlige repræsentanter i bestyrelserne for de finansielle virksomheder er at sikre, at almindelige samfundsmæssige interesser også indgår i disse virksomheders overordnede ledelse, og det fremgår jo udtrykkeligt af Erhvervsudvalgets betænkning fra 1974.

De offentlige repræsentanter skal sikre, at der kommer andre synspunkter frem i bestyrelsen end snævre kommercielle interesser, og at der kommer en mere alsidig repræsentation i sammensætningen af bestyrelsen, herunder at der er et samvirke mellem det, der foregår i pengeinstituttet og i det øvrige samfund.

Det er vigtigt at understrege, at den offentlige repræsentant ikke repræsenterer regeringens eller Folketingets holdninger; derimod er det et væsentligt træk, at den offentlige repræsentant er helt uafhængig af særlige interesser, mens de øvrige bestyrelsesmedlemmer vælges af virksomhedens aktionærer, det vil sige ejerne. Det er netop denne uafhængighed, som gør, at den offentlige repræsentant kan varetage generelle samfundsmæssige hensyn i forbindelse med den overordnede ledelse af den finansielle virksomhed.

Man må huske på, at finansielle virksomheder ikke alene er almindelige erhvervsdrivende selskaber, men at de via deres forretningspolitik har en meget stor indflydelse på hele samfundsøkonomien. Der er store samfundsinteres-